

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ СЕМЕНА КУЗНЕЦЯ

**МІЖНАРОДНІ НОРМИ ТА ЗВИЧАЇ У СФЕРІ ТОРГІВЛІ
ПОСЛУГАМИ**
(назва навчальної дисципліни)

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
до проведення поточного контролю
з навчальної дисципліни
підготовки докторів філософії
зі спеціальності 242 "Туризм"
(шифрі назва спеціальності)**

2016 рік

РОЗРОБЛЕНО ТА ВНЕСЕНО:
кафедрою туризму, протокол № 12 від 30.03.2016 р.

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Поточний контроль успішності навчання здобувачів з дисципліни "Міжнародні норми та звичаї у сфері торгівлі послугами" та рівня сформованості у них компетентностей, які підтримуються даною навчальною дисципліною, здійснюється у таких формах:

- усні опитування за пройденим матеріалом;
- теоретичні контрольні роботи, тестування за матеріалами змістовних модулів;
- презентація доповідей та аналітичних звітів;
- результати виконання практично-розрахункових завдань та завдань для самостійної роботи.

Поточний контроль успішності навчання у формі усних опитувань здійснюється після вивчення кожної теми на лекційних або практичних заняттях. Типові питання наведено у розділі "Завдання для поточного контролю успішності навчання".

Поточний контроль успішності навчання у формі письмових контрольних робіт та тестування здійснюється після вивчення кожного модуля на лекційних або практичних заняттях. Типовий приклад розрахунково-аналітичного завдання та тестових питань наведено у розділі "Завдання для поточного контролю успішності навчання".

Поточний контроль успішності навчання у формі презентації доповідей та аналітичних звітів здійснюється після вивчення теоретичного матеріалу на практичних заняттях відповідно до плану. Типові теми доповідей наведено у розділі "Завдання для поточного контролю успішності навчання".

Поточний контроль успішності навчання у формі виконання практично-розрахункових завдань здійснюється після вивчення теоретичного матеріалу на практичних заняттях відповідно до плану. Типове завдання наведено у розділі "Завдання для поточного контролю успішності навчання".

Зазначені форми і засоби поточного контролю успішності навчання здобувачів з навчальної дисципліни "Міжнародні норми та звичаї у сфері торгівлі послугами" спрямовані на стимулювання систематичної поточної навчальної та самостійної роботи тих, хто навчається, підвищення об'єктивності оцінювання їхніх знань, запровадження здорової конкуренції між здобувачами у навчанні, виявлення і розвитку їхніх творчих і дослідницьких здібностей.

Мінімально можлива кількість балів за поточний контроль упродовж семестру – 35балів.

Результати всіх форм поточного контролю є невід'ємними складовими **критеріїв підсумкового оцінювання знань здобувачів**, наведених у відповідному розділі навчально-методичного забезпечення дисципліни "Дослідження світового та регіональних туристичних ринків".

2. ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ

2.1. Типові приклади завдань для поточного контролю за формами.

2.1.1. Типовий приклад завдань для усного опитування за темою 1 лекційного заняття "Історія становлення і розвитку міжнародних норм і звичаїв":

1. Міжнародне норми і звичаї в міжнародних відносинах стародавнього світу.
2. Головні інститути міжнародного права стародавніх індійських і китайських держав, держав Дворіччя і Єгипту, Греції і Риму.
3. Становлення міжнародних норм і звичаїв права в епоху середньовіччя. Інститути міжнародного права середньовіччя.
4. Міжнародні норми і звичаї в перехідний період від середньовіччя до Нового часу. Вестфальський мир 1648р., його значення для розвитку міжнародного права.
5. Вплив Великої французької та інших буржуазних революцій на розвиток міжнародного права. Віденський конгрес 1815р.
6. Паризький конгрес 1856р., Берлінський конгрес 1878р., Берлінська конференція 1884 – 85 р.р., Гаагські мирні конференції 1899 і 1907 р.р.

2.1.2. Типовий приклад завдань для презентації результатів вирішення ситуаційних завдань за темою 5 лекційного заняття «Держави як суб'єкти міжнародного економічного права».

Держава як основний суб'єкт міжнародного права посідає центральне місце в системі міжнародних економічних відносин. Забезпечення суверенітету державою можливе лише за активного використання нею складового комплексу різнобічних економічних зв'язків на основі приписів міжнародного економічного права.

Ускладнення та примноження міжнародних економічних зв'язків створюють проблему зміцнення та впорядкування управління ними з боку всіх суб'єктів міжнародних відносин. Цей процес здійснюється за допомогою міжурядових організацій.

Поряд з державами та міжнародними організаціями учасниками міжнародних відносин дедалі частіше стають транснаціональні корпорації, які впливають як на національну, так й світову економіку.

1. Як співвідноситься юридичний статус держави з її участю в господарських відносинах, однією зі сторін в яких є фізичні та юридичні особи іншої держави?
2. Які основні правові характеристики міжнародних міждержавних (міжурядових) організацій, які є учасниками міжнародних економічних відносин?
3. У чому полягають юридичні особливості ТНК як учасників міжнародних економічних відносин порівняно з іншими категоріями суб'єктів міжнародного економічного права?

2.1.4. Типовий приклад письмової контрольної роботи за модулем 1:

Арбітражний комітет Світової організації торгівлі (СОТ) підтримав 7 квітня 1999 р. позицію США, згідно з якою Європейський Союз порушує принципи міжнародної торгівлі. Таким чином, США отримали міжнародне підтвердження

прийнятому ними рішення про введення додаткових податкових зборів з низки європейських товарів. Ця ідея була озвучена Вашингтоном ще 3 березня і зумовлювалась необхідністю компенсації фінансових втрат американським постачальникам бананів на ринок Європи через різні перепони. Іноді податкова надбавка на американські банани досягала 100 %. Тепер США справлятимуть додаткові податкові збори з низки європейських товарів, зокрема з шотландських кашемірових виробів, французьких сумочок та кави німецького виробництва. Загалом до казни США додатково надходитиме щорічно 191,4 млн дол.

1. Які основні цілі та завдання СОТ?
2. Чи обов'язкове для сторін рішення Арбітражного комітету СОТ?
3. Яка процедура оскарження рішень Арбітражного комітету?

2) Тестові завдання (правильним є лише один варіант відповіді)

1. Поняття суб'єкт міжнародних відносин включає в себе:

- А. держави, недержавні суб'єкти, суб'єкти підприємництва;
- Б. суб'єкт міжнародних відносин та суб'єкти міжнародного права;
- В. держави, міжнародні організації, недержавні суб'єкти та особи.

2. До основних джерел міжнародного права відносяться:

- А. рішення суду;
- Б. рішення Європейського суду з прав людини;
- В. міжнародний звичай;
- Г. доктрини вчених юристів-міжнародників;
- Д. загальні принципи права;
- Є. загальні принципи міжнародного права.

3. Віденська конвенція про право міжнародних договорів 1969 р.

поширюється:

- А. на усіх суб'єктів міжнародного права;
- Б. лише на держави та міжнародні організації;
- В. лише на держави;
- Г. лише на міжнародні організації;
- Д. на будь-яких учасників міжнародних відносин.

4. Міжнародний договір і звичай за юридичною силою:

- А. рівні;
- Б. договори мають пріоритетом над звичайними нормами;
- В. договір і звичай взаємодоповнюють один одного;
- Г. норми міжнародного звичаєвого права переважають над договорами.

5. Держава має право посилатись на недійсність договору, якщо він

укладений внаслідок:

- А. відсутності угоди держави;
- Б. неправильно сформульованих положень у договорі;
- В. помилка, котра існувала при укладенні договору;
- Г. некомпетентність особи, яка підтримувала договір;
- Д. погрози силою або її застосування на порушення принципів міжнародного права, втілених у Статуту ООН;

Є. суттєво скорочення учасників багатостороннього договору.

6. Торгівельні відносин як сфера міжнародних відносин пов'язані насамперед із:

- А. діяльністю держав;
- Б. діяльністю міжнародних організацій;
- В. діяльністю ТНК.

7. Розвиток інтеграції в рамках Євросоюзу створюється за допомогою норм, які регулюють інтеграційні процеси:

- А. шляхом укладання міжнародних угод;
- Б. за допомогою постанов, що приймаються інститутами ЄС.

8. Для укладання зовнішньоекономічного договору...:

- А. потрібний дозвіл органів влади та вищої організації;
- Б. не потрібний дозвіл органів влади та вищої організації;
- В. не потрібний дозвіл органів влади та вищої організації, крім випадків, обумовлених законодавством України.

9. До міжнародного договору купівлі-продажу національне законодавство може застосовуватись тоді:

А. коли сторони договору відмовилися від застосування Віденської конвенції 1980 р. повністю чи частково або коли постають питання, не врегульовані Конвенцією ;

Б. коли сторони договору відмовилися від застосування Віденської конвенції 1980 р. повністю чи частково.

10. Діяльність міжнародних економічних організацій спрямована на:

- А. забезпечення розвитку економічного співробітництва держав;
- Б. забезпечення самостійних економічних інтересів;
- В. одержання прибутків.

3. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ

Система оцінювання успішності навчання здобувача та рівня сформованості у нього компетентностей, які підтримуються навчальною дисципліною "Міжнародні норми та звичаї у сфері торгівлі послугами" (Програма навчальної дисципліни "Міжнародні норми та звичаї у сфері торгівлі послугами" враховує види занять, які згідно з програмою навчальної дисципліни передбачають лекційні, , практичні заняття, а також виконання самостійної роботи.

При розрахунку підсумкової оцінки успішності здобувача з навчальної дисципліни "Міжнародні норми та звичаї у сфері торгівлі послугами" слід вважати, що кожна форма поточного контролю має різну питому вагу у формуванні його компетентностей, які забезпечуються навчальною дисципліною.

З урахуванням вагомості кожної форми поточного контролю успішність навчання здобувача з навчальної дисципліни у підсумку оцінюється у відповідних балах (табл. 3.1) за формулою:

$$R = A + B + C + D + E,$$

де R - підсумковий максимальний бал, який здобувач може отримати за успішне виконання усіх форм поточного контролю;

A – максимальна кількість балів, яку здобувач може отримати за усні опитування (табл. 3.2) (A = 10).

B – максимальна кількість балів, яку здобувач може отримати за письмові контрольні роботи, тестування за матеріалами змістовних модулів (B = 20);

C – максимальна кількість балів, яку здобувач може отримати за -презентацію доповідей та аналітичних звітів (C = 10);

D – максимальна кількість балів, яку здобувач може отримати за результатами виконання практично-розрахункових завдань та завдань для самостійної роботи (D = 20).

E – максимальна кількість балів, яку здобувач може отримати за іспит (E = 40).

Виконання кожного завдання для поточного контролю успішності здобувача оцінюється відповідно до Тимчасового положення "Про порядок оцінювання результатів навчання студентів за накопичувальною бально-рейтинговою системою" ХНЕУ ім. С. Кузнеця (табл. 3.1).

Таблиця 3.1

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82 – 89	B	добре	
74 – 81	C		
64 – 73	D	задовільно	
60 – 63	E		
35 – 59	FX	незадовільно	не зараховано
1 – 34	F		

Розподіл балів за виконання завдань поточного контролю за формами у межах тем змістових модулів наведено в табл. 3.2.

Розподіл балів за формами поточного контролю та змістовними модулями

Форма поточного контролю	Змістовий модуль 1				Змістовий модуль 2				Сума балів
	Усні опитування	Письмові контрольні роботи, тестування	Доповіді та презентації	СРС	Усні опитування	Письмові контрольні роботи, тестування	Доповіді та презентації	СРС	
Максимальна кількість балів	2	10	3	17	2	10	3	13	60

Оцінки за цією шкалою заносяться до відомостей обліку успішності та іншої академічної документації.

Здобувач отримує право на виконання завдань підсумкового контролю (допуск до іспиту), якщо кількість балів, одержаних за результатами перевірки успішності під час поточного контролю відповідно до змістового модуля впродовж семестру, в сумі досягла 35 балів.

4. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

4.1. Основна

1. Ануфриева Л. П. Международное частное право : ученик / Л. П. Ануфриева. – Т. 1. – М. : Изд. БЕК, 2002. – 288 с.
2. Ануфриева Л. П. Международное частное право : учебник / Л. П. Ануфриева. – Т. 2. – М. : Изд. БЕК, 2002. – 656 с.
3. Ануфриева Л. П. Международное частное право: учебник / Л. П. Ануфриева. – Т. 3. – М. : Изд. БЕК, 2003. – 768 с.
4. Белов А. П. Международное предпринимательское право : учебн. пособ. / А. П. Белов. – М. : Юстициформ, 2001. – 336 с.
5. Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів від 24 липня 1971 р. // Зібрання чинних міжнародних договорів України. – 2006 р. – № 5. – С. 320.
6. Богуславский М. М. Международное частное право : учебн. пособ. / М. М. Богуславский. – М. : Юристъ, 2001. – 604 с.
7. Боярська З. І. Міжнародне комерційне право : навч. посібн. / З. І. Боярська. – К. : КНЕУ, 2001. – 143 с.
8. Гаврилов В. В. Международное частное право : курс лекций / В. В. Гаврилов. – М. : Былина, 2001. – 270 с. 52
9. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 21–22 – Ст. 144.

10. Жушман В. П. Міжнародне приватне право : підручник / В. П. Жушман, І. А. Шуміло. – Х: Право, 2011. – 320 с.
11. Кодекс торговельного мореплавства України від 23.05.1995 р. № 176/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995 р. – № 47. – Ст. 349.
12. Кодекс міжнародного частного права (Кодекс Бустаманте) (Приложение к Конвенции о международном частном праве, вступившей в силу 25 ноября 1928 г.) // Журнал международного частного права. – 1994. – № 3(5). – С. 18.
13. Конвенція про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10.06.1958 р. // Офіційний вісник України. – 2004 р. – № 45. – С. 329.
14. Конвенція про заснування Всесвітньої організації інтелектуальної власності від 14.07.1967 р. // Зібрання чинних міжнародних договорів України. – 1990 р. – № 1. – С. 310.
15. Конвенція ООН про позовну давність у міжнародній купівлі-продажу товарів документ від 14.06.1974 р. // Зібрання чинних міжнародних договорів України. – 2004 р. – № 4. – С. 520.
16. Конвенція про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів від 19.05.1956 р. // Офіційний вісник України. – 2006 р. – № 34. – С. 20.
17. Конвенция ООН о международных смешанных перевозках грузов от 1980 г. // Международное частное право: Сб. док. – М., 1997. – С. 85.
18. Конвенція про транснаціональні корпорації від 06.03.1998 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1999 р. – № 36. – Ст. 323.
19. Конвенція про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень від 28.05.1999 // Офіційний вісник України. – 2009 р. – № 33. – С. 169.
20. Конституція України : закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР // Офіційний вісник України. – 2010. – № 72/1. – Ст. 2598.
21. Мадридська угода про міжнародну реєстрацію знаків від 14 квітня 1891 року // Зібрання чинних міжнародних договорів України. – 1990 р. – № 1. – С. 348.
22. Митний кодекс України від 13.03.2012 р. № 4495-VI // Офіційний вісник України. – 2012. – № 32. – С. 9.
23. Ніццька угода про Міжнародну класифікацію товарів і послуг для реєстрації знаків від 15 червня 1957 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2000 р. – № 35. – Ст. 284.
24. Паризька конвенція про охорону промислової власності від 20.03.1883 року // Зібрання чинних міжнародних договорів України. – 1990 р. – № 1. – С. 320.
25. Про охорону прав на знаки для товарів та послуг : закон України від 15.12.1993 р. № 3689-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 7. – Ст. 36.
26. Про інформацію : закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 48 – Ст. 650.
27. Повітряний кодекс України від 04 травня 1993 р. № 3167-XII. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 25. – Ст. 274.
28. Про зовнішньоекономічну діяльність: закон України від 16 квітня 1991 р. № 959-ХН. // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 29. – Ст. 377.
29. Про інвестиційну діяльність: закон України від 18 вересня 1991 р. № 1560-XII. // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 47. – Ст. 646.

30. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: закон України від 04 лютого 1994 р. № 3929-ХІІ. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 23. – Ст. 161.

31. Про міжнародний комерційний арбітраж: закон України від 24 лютого 1994 р. № 4002-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 25. – Ст. 198.

32. Про режим іноземного інвестування: закон України від 19 березня 1996 р. № 93/96-ВР. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 19. – Ст. 80.

33. Про державну виконавчу службу: закон України від 24 березня 1998 р. № 202/98-ВР. // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 36-37. – Ст. 243.

34. Про громадянство України: закон України від 18 січня 2001 р. № 2235-ІІІ // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 13. – Ст. 65.

35. Про міжнародне приватне право: закон України від 23 червня 2005 р. № 2709-ІV // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 32. – Ст. 422.

36. Сергієнко В. В. Міжнародне економічне право : навч. посібн. / В. В. Сергієнко, К. О. Жирнова. – Х. : Вид. ХНЕУ, 2012. – 260 с.

37. Сімейний кодекс України від 10 січня 2002 р. № 2947-ІІІ. // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 21-22. – Ст. 135.

38. Сидор В. Д. Міжнародне економічне право : навч. посібн. / В. Д. Сидор. – К. : Дакор, 2010. – 248 с.

39. Страсбурзька угода про міжнародну патентну класифікацію від 24 березня 1971 р. // Офіційний вісник України. – 2010 р. – № 25. – С. 160.

40. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-ІV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 44. – Ст. 356.

41. Цивільний процесуальний кодекс України від 18 березня 2004 р. № 1618-ІV. // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 40. – Ст. 492.

4.2. Додаткова

42. Вилкова Н. Г. Исторические аспекты унификации права между-народных контрактов / Н. Г. Вилкова // Хозяйство и право. – 1997. – № 6. – С. 139-147.

43. Вилкова Н. Г. Унификация коллизионных норм в странах СНГ / Н. Г. Вилкова // Хозяйство и право. – 1998. – № 10. – С. 91.

44. Вилкова Н. Г. Унификация коллизионных норм в сфере между-народных коммерческих контрактов / Н. Г. Вилкова // Хозяйство и право. – 1997. – № 11. – С. 131-135.

45. Виноградова Г. В. Інвестиційний позиковий кредитний договір у правовому регулюванні зовнішньоекономічних відносин / Г. В. Виноградова // Суспільство. Держава. Право. – 2003. – № 3. – С. 6-10.

46. Войтович С. А. О делении международного права на публичное и частное / С. А. Войтович // Український часопис міжнародного права. – 2002. – № 3. – С. 67-72.

47. Галущенко Г. В. Особливості колізійних норм міжнародних договорів України про правову допомогу / Г. В. Галущенко // Держава і право: Збірник наукових праць / Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. – 2000. – № 5. – С. 362–365.

48. Діковська І. А. Колізійні питання договору повітряного чартеру в міжнародному приватному праві / І. А. Діковська // Вісник: Юридичні науки.

Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. – 2002. – № 45-48. – С. 64–68.

49. Довгерт А. С. 110 років Гаазькій конференції з міжнародного приватного права / А. С. Довгерт // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2003. – № 2. – С. 52–61.

50. Довгерт А. С. Гармонізація цивільного (приватного) права в Європі / А. С. Довгерт // Проблеми гармонізації законодавства України з міжнародним правом: Матеріали наук.-практ. конф., м. Київ, жовтень 1998 р. – К., 1998. – С. 237–240.

51. Довгерт А. С. Международное частное право Украины: итоги развития за 12 лет независимости / А. С. Довгерт // Суспільство. Держава. Право. – 2003. – № 3. – С. 11–21.

52. Доронина Н. Г. Унификация и гармонизация права в условиях экономической интеграции государств / Н. Г. Доронина // Право и экономика. – 1997. – № 17–18. – С. 84–91.

53. Дюжева О. А. Проблемы законодательства о международном усыновлении / О. А. Дюжева // Государство и право. – 1995. – № 6. – С. 40–47.

54. Ерпылева Н. Ю. Международный гражданский процесс: основные проблемы современного развития / Н. Ю. Ерпылева // Адвокат. – 2004. – № 2. – С. 69–81.

55. Ерпылева Н. Ю. Международный коммерческий арбитраж в международном частном праве: проблемы и перспективы современного развития / Н. Ю. Ерпылева // Право и политика. – 2004. – № 4. – С. 51–67.

56. Ерпылева Н. Ю. Международный коммерческий арбитраж в международном частном праве: проблемы и перспективы современного развития / Н. Ю. Ерпылева // Право и политика. – 2004. – № 5. – С. 73–85.

57. Жильцов А. Л. Проблема применения императивных норм третьих стран в европейском международном частном праве / А. Л. Жильцов // Законодательство и экономика. – 1997. – № 23-24. – С. 37–42.

58. Захарченко Т. Г. Процесуальні підстави оспорювання рішення Міжнародного комерційного арбітражу і правові наслідки його скасування / Т. Г. Захарченко // Суспільство. Держава. Право. – 2003. – Вип. 3. – С. 70–74.

59. Звеков В. П. Развитие законодательства о международном частном праве / В. П. Звеков, Н. И. Марышева // Российское право. – 1997. – № 1. – С. 129–130.

60. Іщук А. М. Деякі аспекти проблеми кваліфікації в міжнародному приватному праві / А. М. Іщук // Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. – 2003. – № 49. – С. 49–51.

61. Кабатова Е. В. Деликты в международном частном праве / Е. В. Кабатова // Государство и право. – 1992. – № 9. – С. 100–107.

62. Кисіль В. І. Актуальні проблеми кодифікації міжнародного приватного права / В. І. Кисіль // Український часопис міжнародного права. – 2002. – № 3. – С. 5–26.

63. Кисіль В. І. Актуальні проблеми кодифікації міжнародного приватного права / В. І. Кисіль // Український часопис міжнародного права. – 2002. – № 4. – С. 5–16.

64. Кисіль В. І. Категорія публічного порядку в міжнародному приватному праві / В. І. Кисіль // Держава і право: Збірник наукових праць. Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. – 2001. – № 10. – С. 437–445.

65. Кисіль В. І. Судова практика як чинник розвитку норм та інститутів міжнародного приватного права / В. І. Кисіль // Вісник Верховного Суду України. – 2001. – № 3. – С. 28–30.

66. Кичигина И. Л. Коллизии в международном частном праве: метод регулирования / И. Л. Кичигина // Вестник МГУ. – 1987. – № 6. – С. 78–84.

67. Королев А. Е. Национальность юридических лиц. Современный аспект / А. Е. Королев // Юрист. – 2001. – № 7. – С. 22–25.

68. Короткий Т. Р. Гражданская ответственность за ущерб от загрязнения морской среды / Т. Р. Короткий // Економіко-правові аспекти розвитку транспортних систем: Збірник наукових праць. – Одеса : Латстар, 2002. – № 2. – С. 102–116.

69. Косовская В. А. Особенности международных транспортных обязательств и их место в системе международного частного права / В. А. Косовская // Транспортное право. – 2004. – № 1. – С. 36–39. 70. Коссак В. М. Застосування Віденської конвенції про міжнародний договір купівлі-продажу в національному законодавстві України / В. М. Коссак // Український часопис міжнародного права. – 1994. – № 1. – С. 131–139.

71. Кувшинов В. А. Комментарий к Федеральному закону "О государственном регулировании внешнеэкономической деятельности" / В. А. Кувшинов // Внешняя торговля. – 1995. – № 11. – С. 6–13.

72. Кудряшов С. М. Международный коммерческий арбитраж в Швеции / С. М. Кудряшов // Журнал международного частного права. – 1994. – № 4 (6). – С. 30–39.

73. Лазарева Т. П. Цена как условие договора международной купли-продажи / Т. П. Лазарева // Проблемы международного частного права. – М., 2000. – С. 101–119.

74. Федоров Ю. И. Ответственность и иммунитет во внешних связях членов Российской Федерации / Ю. И. Федоров // Государство и право. – 1995. – № 12. – С. 79–83.

75. Хєда С. М. Особливості правового положення товариства з обмеженою відповідальністю (порівняльно-правовий аспект) / С. М. Хєда // Підприємництво, господарство і право. – 2003. – № 9. – С. 51–53.

76. Хєда С. М. Переведення доміцилію юридичної особи в кризових ситуаціях / С. М. Хєда // Науковий вісник Чернівецького університету. – 2001. – № 10. – С. 32–36.

77. Хлєстова И. О. Вопросы иммунитета государства в законодательстве и договорной практике Российской Федерации / И. О. Хлєстова // Проблемы международного частного права. – М., 2000. – С. 68–85.

78. Штефан О. О. Міжнародні угоди у цивільному судочинстві України / О. О. Штефан // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2003. – № 11. – С. 68–76.

4.3. Ресурси мережі Інтернет

79. Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу : <http://portal.rada.gov.ua>.

80. Офіційний сайт Кабінету Міністрів України "Урядовий портал України".
– Режим доступу : <http://www.kmu.gov.ua/control/>.
81. Портал Лига Закон : Законы Украины, последние новости Украины [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.ligazakon.ua/>.
82. Офіційний сайт Інституту проблем законодавства ім. Ярослава Мудрого.
– Режим доступу : <http://www.legality.kiev.ua/>.